

Hvad i Øvrigt angaar Anvendelsen af det omtalte Materiale, af galvaniseret Staaltraad, da har jeg ikke gjort den Erfaring, at det skulde kunne foranledige Sprængninger, og heller ikke, at det var lettere at forhindre, at en Ildbrand udbredte sig, naar man rev Straatagene ned. I Almindelighed gaar det saaledes til, at naar et Sted brænder, transporterer Ilden sig fra det ene Sted til det andet udbendig fra, med en saadan Hurtighed, at det ikke kan forhindres. Derimod vil jeg indrømme, at naar man river Straatagene ned paa alle Huse der omkring, saa vil det maaske kunne forhindre Ildens videre Udbredelse, og i saa Tilfælde vilde Anvendelsen af Straatag ganske vist være en Sikkring. I Øvrigt er jeg efter den Erfaring, jeg har gjort, kommet til det Resultat, at Straatage, som vare bundne med galvaniseret Traad, ligge stille og brænde ganske rolig af paa det Sted, hvor de ligge, naar det er bundet ordentligt. Derved, at Ilden styrter ned og lægger sig uden om Huset, fjernes ganske vist Faren fra de omliggende Bygninger, men dette foranlediger tillige, at Alt, hvad der er indeni, levende og dødt, maa indebrænde, og jeg skal ganske vist indrømme, at Faren herfor fjernes ved Anvendelsen af galvaniseret Staaltraad. Ganste vist opstaar der forøget Fare derved, at det brændende Straatag bliver liggende paa sin Plads og udvikler en saadan Hede og Varme, at der kan opstaa Ildbrand et andet Sted; men paa den anden Side sikker det ogsaa for, at ikke det flyvende Tag antænder Steder, som ligge langt derra. Jeg har for et Par Aar siden haft den Erfaring, at en Bygning brændte af, som laa over 1500 Alen fra det Sted, hvor Ilden var opkommen. Det flyvende Tag, som var bundet med almindeligt Tæftmateriale, gik saa stærkt frem i Ildtransport, at de Mennesker, der løb fra det ikke antændte til det brændende Hus, mødte disse flyvende Straatotter, og da de saae sig om, var det deres egen Gaard, der brændte i en Afstand af omtrent 1000 Alen; de vare komne det brændende Sted nær paa 500 Alen. Jeg havde det Tilfælde i Fjor, at en hel Bondeby brændte for mig; den laa i en temmelig lang Udstrækning, men i en Hulning. Det begyndte at brænde i den ene Ende, gik saa til den anden, og efter 1½ Time var hele Byen brændt, der var Intet tilovers af den. Jeg kommer nu til at omtale § 2, og der bliver da Spørgsmaal, om der er noget Ubilligt i den Bestemmelse, at Bygninger ikke maa reises paa samme Sted, hvor de have ligget medmindre de ere byggede paa en mere brandfikkrende Maade. Jeg ser ikke, at der er

noget Forstræffeligt deri. Det er en gammel Bestemmelse, vi have, at naar et Sted, der er brændt, ligger saaledes, at det ligger indenfor en vis brandfarlig Afstand fra andre brandfarlige Steder, maa det ikke bygges op, undtagen det blev brandsikkert eller flyttet ud. I gamle Dage havde man Udflytningshjælpen, som den Gang var af stor Betydning, men som nu med sit Beløb af et Par Hundrede Kroner ingen Betydning vilde have, hvis den var til. Det ærede Medlem fra Trø (Brockenhuus-Schad) anførte, at den Misbrug er ganske almindelig, at naar et Hus er faldefærdigt, og Manden vil bygge det op og undgaa at bygge det op paa en brandforsikkrende Maade, saa bygger han det ene Aar den ene Halvdel, og det andet Aar den anden Halvdel, saa at Stedet bliver ligesaa slet og ligesaa brandfarligt, som det var før. Ja, det er en ganske almindelig Træff paa Landet, og jo mere vi faae Selveiendom, desto mere almindelig bliver det. Jeg tror ikke, at Bestemmelsen om at flytte Stedet ud er saa forstræffeligt. Jeg har gjort denne Erfaring i Fjor, da der, som sagt, brændte en hel By for mig, og jeg har tilintetgjort Muligheden for at praktisere dette ved at flytte ethvert Sted ud paa sin Lod. Besværet derved er ganske vist ikke saa ganske ubetydeligt, men jeg kan dog ikke sige, at det, naar en Mand er forsigtig i sin Bygningsmaade, vil løbe op i Summer, der kunne foranledige, at han vilde gaa til Grunde, naar han selv eier sit Sted. Jeg anser det Gode, der derved opnaas, for at opveie den Fortræd, det mulig kan foraarjage. Det er det Samme som forleden ved Hundene. Vi maa tage det mindre Onde fremfor det større, især naar det større vil være til Stede for det Almindelige, og det vil det være her. Om de omtalte Storstene i § 4 skal jeg ikke udtale mig. Jeg veed godt, at vi have mange gamle Storstene, som ere byggede af raa Sten, ja fra gammel Tid mange, hvor ogsaa Piberne ere byggede af raa Sten, men de have den Ulempe, at de meget let forjodes, som det er antørt af den ærede sidste Taler, og derved blive de ganske vist overordentlig stærke, men ere saa ogsaa et farligt Apparat, idet en saadan Storsten, naar der gaar Ild i den, kaster store brændende Flager ud og derved udbreder Ilden med en meget betydelig Styrke. Jeg vil altsaa henstille til den hvidærede Justitsminister og det eventuelle Udvalg, at man søger i § 1 at faae indført Bestemmelser om Ildgittre. Ildgittre have ved alle Leiligheder, hvor jeg har set Ildsvaade, viist sig absolut fikkrende; hvor Ildgittre vare anbragte enten langs hele Bygningen eller kun over alle